

for hver Retskreds de retslige Kundgjørelser og officielle Meddelelser fra Myndighederne, som efter de hidtil gjældende Regler skulde kundgjøres i den paagjældende Stifstidende, at indrykke i en stedlig Tidende, som vælges af Indemrigsministeren for 5 Aar ad Gangen under afgjørende Hensyn til, at den valgte Tidende har størst Udbredelse i Retskredsen. For Sjællands Stift vil en tilsvarende Vedning strax være at træffe. For Kjøbenhavns Vedkommende antes "Statstiden" tillige som stedlig Tidende.

Af Udvalgets Mindretal (Winther):

Underændringsforslag til Ændringsforslaget Nr. 7.

8) Sidste Punktum af den foreslaaede nye § 4 bortfalder.

9) I Linie 2—3 af den foreslaaede nye § 5 ændres Ordene: „enten i Medfør af § 3 eller ifølge Slutningsbestemmelsen i § 4" til: „i Medfør af § 3".

De stillede Ændrings- og Underændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (E. Nielsen): Ved 2den Behandling af denne Sag fik Lovforslaget, som det nu foreligger, en meget stærk Modstand, og man anførte her 3 Grunde derimod, nemlig, at det ikke vilde kunne skaffe Statskassen en Indtægt, at den paatænkte Tidende vilde blive af altfor stort og blandet Indhold til, at Publikum egentlig kunde haandtere den, og endelig for det Trede, at de retslige Bøfjendtgjørelser ikke vilde faae den tilbørlige Udbredelse. Man mente derfor, at der af de Gøder, som man havde paatænkt at skulle opnaa ved en Forandring i Bøfjendtgjørelsesmaaden af de retslige Kundgjørelser, ikke vilde naas et eneste. Udvalget har selvfølgelig taget disse Udtalelser af Ætinget under Overveelse — det var i Øvrigt ikke ubekjendt med lignende Anskuelser fra tidligere Tider — men har dog ment at burde fastholde Grundtrækkene i Lovforslaget, nemlig at der skal oprettes en Statsidende, og det skal henholde sig til de Grunde, som ved 2den Behandling bleve anførte derfor, overbevist om, at navnlig den Indvendning, man har gjort derimod, at denne Tidende ikke skulde bringe Statskassen nogen Indtægt, allerede tilstrækkelig er afsæbnet. Indtægten kan blive større eller mindre, men vi kunne ikke tro, at en saadan Tidende skulde bringe Udgift, ligesaa lidt som at den ikke skulde bringe nogen Indtægt. Derimod har man i andre Henseender søgt at indsekomme navnlig de Udtalelser, der fremkom fra Oppositionen, thi jeg maa jo paastaa, at Lovforslaget, uagtet en meget stærk Modstand, saavel fra Indemrigsministeren som fra forskellige Sider her i Ætinget — Sider, der ellers ingenlunde pleie at være emige — dog blev

vedtaget saaledes, som det var foreslaet af Udvalgets Flertal; men man har søgt at indsekomme de Tanker, der bleve udtalte her i Ætinget, forsaavidt det var gjørligt uden at bryde med Grundprincipet i de af os den Gang stillede og da vedtagne Ændringsforslag. Jeg skal nu først begrunde Ændringsforslaget under Nr. 7, thi Ændringsforslagene under Nr. 7 og Nr. 1 afhænge i Grunden tilbørligt af hinanden, men Ændringsforslaget under Nr. 7 er det væsentligste. Den væsentligste Indvendning mod det af os ved 2den Behandling stillede Ændringsforslag var navnlig den, at de stedlige Bøfjendtgjørelser ikke vilde faae nogen Udbredelse, og ihvorvel jeg for mit Vedkommende og flere af Udvalgets Medlemmer den Gang troede, og jeg endnu tror, at det ikke har Noget paa sig, at de ikke vilde faae tilbørlig Udbredelse, da man holdt sig forvisset om, at de nok skulde blive optagne af de paagjældende stedlige Blade, naar de kom i en eneste stor Statsidende, har jeg dog for at gjøre Lovforslaget mere antageligt været med til at indsekomme disse Tanker. Men Udvalgets Flertal maa mene, at naar disse Bøfjendtgjørelser skulle have den tilbørlige stedlige Udbredelse, og der skal naas noget virkelig, sikkert betryggende Mæne, skal det være Jurisdiktionstidender og ikke Amtstidender. Den høitagtede Indemrigsminister, hvem vi ogsaa tro at indsekomme i dette Stykke ved at stille Ændringsforslaget under Nr. 7, har heller ikke udtalt sig afgjort mod Jurisdiktionstidender. Det kan jo nemlig ikke negtes, at en Amtstidende kun i en ufuldstændig Grad vilde tilfredsstille de Ønsker, der er udtalt om den stedlige Udbredelse, thi Amtstidender f. Ex. i Ringkjøbing Amt er udbredt i Ulfborg og Hind Herreder uden at være det i Hjerm og Ginding Herreder, altsaa, de r maa det være nødvendigt, naar der skal opnaas den tilbørlige Udbredelse, at der maa komme Jurisdiktionstidender, og saaledes vil jo overhovedet dette Tilfælde kunne tænkes overalt. Der er i ethvert Amt flere Kjøbstæder, og hver Kjøbstad har sin Provindsavis, ja maaflue flere, og for det Meste have de større Udbredelse, end hver enkelt Amtsavis kan antages at have. Dermed er det ikke sagt, at ikke en Avis skulde faae flere Retskrede end een; det vil meget ofte indtræffe, at den faar flere saadanne Kredse, og det vil indtræffe i samme Grad, som et Blad har vidst at skaffe sig en større Udbredelse. Man har i Ændringsforslaget sat Lidsbestemmelsen til 5 Aar, man har ikke turdet gjøre den kortere, for at der ikke skulde blive en altfor raft Beglen. Man har ikke turdet sætte f. Ex. 3 Aar eller kortere Tid, men man har ment, at det var rigtigt, at Lidsfristen blev fastsat til 5 Aar, og dette skulde være med særligt Hensyn til Udbredelsen af Tidender i Kredsen; Ministeren kan saa i Øvrigt indhente hos Autoriteterne, og hos hvilke Autoriteter han vil, de Oplysninger, som han maatte mene at være